

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 martie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Elena Covalenco,

Judecătorii - Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Leova din 12 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 04 noiembrie 2013 de către avocatul Reșetilov Dorin în numele inculpatului

Cociu Ivan Ivan, născut la 02 iulie 1989, originar și domiciliat în s.Tomai, r-nul Leova.

Termenul examinării cauzei:

1. 12.09.2012 - 12.02.2013 - prima instanță,
2. 09.03.2013 - 04.11.2013 - instanța de apel,
3. 21.01.2014 - 05.03.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Leova din 12 februarie 2013 Cociu Ivan a fost condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal la 6 luni închisoare.

Conform art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Hîncești din 02 iulie 2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

2. În fapt, prima instanță a constatat că Cociu Ivan, la 21 iunie 2012, ora 00.30, fiind privat prin sentința Judecătoriei Hîncești din 11 mai 2010 de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, s-a urcat la volanul motocicletei de model „JAVA-350”, cu n/î LV AD 603, fiind în stare de ebrietate alcoolică și deplasîndu-se în or.Leova, str.Cîmpiilor, intenționat a încălcat prevederile art.14 pct.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, conform căruia „conducătorului de autovehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate” și prevederile art.10 alin.(2) lit.a) din același Regulament, conform căruia „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, și a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt confirmat prin testul alcotest „Drager” nr.1771 din 21.06.2012 unde în aerul expirat se conținea 0,85 mg/l concentrație de alcool. Conform pct.4) lit.b) din Regulamentul privind modul de testare alcoolsopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, cantitatea respectivă se atribuie la gradul avansat de ebrietate alcoolică. Ulterior, la propunerea colaboratorului de poliție, s-a deplasat la spitalul raional Leova, însă a refuzat categoric să fie supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, inclusiv și de a i se recolta probe biologice, sînge, în cadrul acestui examen medical.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Zagaican în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, invocînd că dosarul penal a fost fabricat,

falsificat și târăgănat de la bun început; în sesizarea procurorului-interimar către comisarul CPR Leova se recunoaște faptul că în cadrul examinării acestui material pînă la începerea urmăririi penale s-au constatat un șir de erori admise de către inspectorul poliției rutiere, I.Chiruța, și anume că raportul de autosesizare a acestuia e datat cu 15.06.2012, pe cînd incidentul cu pricina a avut loc în noaptea spre 21.06.2012, iar pe acest raport pe ștampila de înregistrare în R-1 al CPR inițial a fost indicată data de 03.06.2012, care ulterior a fost corectată cu 03.07.2012; declarațiile martorilor I.Chiruța și M.Plugaru, în opinia apărării, prezintă dubii și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, mai mult că din materialele cauzei rezultă că aceștia nu erau încrezuți cine se afla la volanul motocicletei în noaptea de 20 spre 21.06.2012, iar ulterior au declarat că la volan se afla I.Cociu; instanța nu a luat în considerație declarațiile tatălui inculpatului, care a menționat că la indicația șefului poliției rutiere, feciorul său urma să se prezinte la poliție și să spună că el se afla la volanul motocicletei dacă dorește ca totul să fie normal pe acest caz, ceea ce confirmă că polițiștii nu au văzut concret cine se afla la volanul motocicletei; instanța nu a luat în considerație declarațiile inculpatului I.Cociu și martorului P.Mînzat, care au declarat că anume acesta din urmă s-a aflat la volanul motocicletei, din care motiv inculpatul a și refuzat de a-i preleva sînge pentru constatarea stării de ebrietate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 04 noiembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului în numele inculpatului, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului I.Cociu în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.264¹ alin.(4) Cod penal - refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvîrșit de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Concluziile privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii menționate au fost bazate pe declarațiile martorilor I.Chiruța, M.Plugaru, E.Mladin, V.Puzder, M.Balan, S.Busuioc și actele cauzei - procesele-verbale nr.126 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 21.06.2012; privind cercetarea la fața locului din 16.08.2012; privind ridicarea și cercetarea bonului de plată din 14.08.2012; talonul în original „Drager Alcooltest 8510 Ro” cu seria ARAF-0597, testul nr.1779 din 21.06.2012, ora 00.33, conform căruia în aerul expirat de I.Cociu se conține 0,85 mg/l alcool; procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere a persoanei, conform cărora I.Chiruța și M.Plugaru l-au recunoscut pe I.Cociu ca fiind persoana care a condus motocicleta în seara de 20 spre 21.06.2012; certificatul eliberat de BEET Leova la 22.08.2012, din care rezultă că potrivit bazei de date a MDI, I.Cociu dispune de permis de conducere mecanolizibil nr.096300076 din 11.02.2009, categoria B, care la 11.05.2010 a fost privat de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 48 luni.

Reieșind din aceste probe, instanța de apel a menționat că cu certitudine este stabilit faptul că anume inculpatul I.Cociu s-a aflat la volanul motocicletei, și instanța nu atestă nici un temei de a pune la îndoială probele sus-menționate, care în ansamblu racordă între ele și pe deplin confirmă vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate. Mai mult că, anume de la I.Cociu colaboratorii de poliție au ridicat actele de la motocicleta și cheile de contact, și la fața locului a fost supus testării „Drager”, ceea ce confirmă că motocicleta a fost condusă de către inculpat. Astfel, instanța a respins declarațiile atît ale inculpatului

I.Cociu, cît și a martorului P.Mînzat, precum că ei îndată ce au fost stopați de colaboratorii poliției rutiere, au spus că la volanul motocicletei se afla acesta din urmă, dar nu I.Cociu.

Totodată, instanța a menționat că inculpatul fiind adus la spitalul raional Leova pentru examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, inclusiv și de a i se recolta probe biologice de sînge nu a invocat, precum că nu el a condus mijlocul de transport, fapt confirmat de către martorul N.Balan, care nu este persoană interesată în cauză.

Instanța de apel a indicat că argumentele părții apărării, precum că declarațiile martorilor I.Chiruța și M.Plugaru, care au fost puse la baza sentinței sînt contradictorii și prezintă dubii, pe motiv că în cadrul urmăririi penale și-au schimbat declarațiile, iar în dosar lipsesc probe ce ar indica la faptul că anume inculpatul s-a aflat la volanul motocicletei, din care motiv I.Cociu urmează a fi achitat, nu pot fi reținute, deoarece, în primul rînd, declarațiile acestora sînt consecutive, analogice și coroborează în întregime cu probele administrate în cauză, în al doilea rînd, martorii au declarat că explicațiile din 20.07.2012 au fost scrise în lipsa lor de către ofițerul de urmărire penală V.Dogoter, iar cînd le-au citit au depistat că acestea nu corespund adevărului, fapt confirmat prin sesizarea procurorului interimar al r-ului Leova din 01.08.2012, mai mult că explicațiile date pînă la pornirea procesului penal, prin prisma prevederilor art.93 Cod de procedură penală, nu pot fi admise în calitate de probe.

Totodată, instanța de apel a constatat că declarațiile depuse de martorii I.Chiruța și M.Plugaru în timpul urmăririi penale cu respectarea prevederilor normelor procesual penale au fost susținute de către aceștia în fața instanței de fond, care coroborează cu alte probe administrate în cauza dată și descrise la pct.4 al prezentei decizii.

De asemenea, instanța a apreciat critic declarațiile martorului P.Mînzat, precum că anume el s-a aflat la volanul motocicletei în momentul stopării de către colaboratorii de poliție, dar nu inculpatul, deoarece contravin cumulului de probe administrate în cauză, considerîndu-le ca depuse cu scopul confirmării poziției de apărare înaintată de inculpat, cu care se află în relații de rudenie, fiind o persoană cointeresată în cauză.

La fel, instanța a indicat că nu pot fi reținute ca probă nici declarațiile martorului I.Cociu, tatăl inculpatului, care nu a fost martor ocular la evenimentele din 21.06.2012, iar despre faptul că la momentul stopării motocicletei de către colaboratorii de poliție la volanul acesteia se afla P.Mînzat și nu inculpatul, cunoaște din spusele acestuia din urmă.

Astfel, instanța a concluzionat că lipsesc careva temeieri de a pune la îndoială probele administrate în cauză, care în ansamblu racordă între ele și pe deplin confirmă vinovăția inculpatului I.Cociu în săvîrșirea infracțiunii incriminate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, poziția inculpatului fiind una de apărare și este îndreptată spre eschivarea de la răspundere pentru cele comise.

De asemenea, instanța a concluzionat că sînt neîntemeiate argumentele apelantului, precum că în cadrul urmăririi penale a fost încălcat dreptul lui I.Cociu la apărare prin neasigurarea acestuia cu un apărător conform prevederilor art.64 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece prin ordonanța din 20.08.2012, acesta a fost recunoscut în calitate de bănuît, fiind asigurat cu apărător, în prezența căruia i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile, fiind totodată audiat în calitate de bănuît, iar prezentarea spre recunoaștere a persoanei și confruntarea au avut loc în lipsa apărătorului, deoarece I.Cociu nu a solicitat participarea acestuia la aceste acțiuni de urmărire penală. Or, în conformitate cu prevederile art.64 alin.(2) pct.11) Cod de procedură penală, bănuîtul are dreptul să participe la efectuarea acțiunilor procesuale de unul singur sau fiind asistat de apărător, la solicitarea sa.

La fel, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care anterior a fost judecat, antecedentul penal nefiind stins, la locul de trai se caracterizează pozitiv, de caracterul prejudiciabil al faptei comise, care în temeiul art.16 alin.(2) Cod penal, se califică ca infracțiune ușoară, că în cauză lipsesc circumstanțe agravante, și corect a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării de societate cu stabilirea pedepsei în limitele sancțiunii norme penale în baza căreia a fost recunoscut vinovat.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul D.Reșetilov în numele inculpatului I.Cociu care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, invocînd repetat aceleași motive cum au fost invocate în apel și descrie la pct.3 al prezentei hotărîri.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, la care face referire recurrentul, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurrent.

Sub aspectul situației de „nêintrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale apărării, cît și ale acuzării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui I.Cociu în comiterea infracțiunii imputate să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrilor instanței de fond și de apel, menționate inclusiv și în pct.4 al prezentei decizii, probe ce nu trezesc careva dubii.

Reieșind din conținutul recursului, argumentul principal pe care îl invocă recurrentul este faptul că instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probele cauzei, inclusiv declarațiile martorilor I.Chiruța, M.Plugaru și P.Mînzat, iar în dosar nu sînt probe care ar indica la faptul că anume inculpatul s-a aflat la volanul motocicletei.

La acest capitol, Colegiul atestă că ambele instanțe au verificat minuțios probele administrate în cauză și au constatat că vinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile:

- martorilor I.Chiruța și M.Plugaru, care au explicat că la volanul motocicletei se afla I.Cociu, anume de la acesta au fost ridicate cheile de la motocicletă, iar solicitînd de la el prezentarea documentelor, dînsul a declarat că nu le are, la momentul stopării motocicletei pasagerul nu a comunicat că la volan se afla el, dar nu inculpatul, acest fapt nu a fost comunicat nici de inculpat atît la reținere, cît și în fața medicului, și pasagerul nu a avut posibilitatea de a se schimba cu inculpatul cu locul, ei fiind mereu în vizorul lor, și nici nu au

văzut ca aceștia să se schimbe cu scurta, iar venind la spital, pasagerul nici nu a intrat în incinta acestuia;

- martorului E.Mladin, care a lămurit că fiind adus pentru examinare în vederea stabilirii stării de ebrietate, I.Cociu nu a comunicat că nu este el conducătorul mijlocului de transport, la momentul examinării acestuia în secție se aflau medicul M.Balan și colaboratorii de poliție;

- martorului M.Balan, care a explicat că în cazul în care persoana examinată i-ar fi comunicat că nu s-a aflat la volan, ar fi consemnat acest fapt în procesul-verbal, nu-și amintește ca în timpul examinării să fi intervenit altă persoană, care să comunice că anume dînsul s-a aflat la volan;

- procesul-verbal nr.126 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 21.06.2012, din care rezultă că I.Cociu a refuzat să fie supus examinării medicale și la recoltarea probelor biologice;

- procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere a persoanei, potrivit cărora martorii I.Chiruța și M.Plugaru direct au indicat la I.Cociu ca fiind persoana care conducea motocicleta;

- talonul în original „Drager Alcooltest 8510 Ro” cu seria ARAF-0597, testul nr.1779 din 21.06.2012, ora 00-33, conform căruia în aerul expirat de I.Cociu se conține 0,85 mg/l alcool.

Colegiul atestă că, argumentele apărătorului, care nu este de acord cu aprecierea probelor sus-menționate, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare. Totodată, Colegiul penal constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel deja s-a expus motivat și detaliat, iar concluzia instanței de apel privind vinovăția inculpatului, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

Astfel, Colegiul constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului și, ca urmare, temeiul stipulat în pct.8) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Prin urmare, Colegiul conchide că argumentele recurentului, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate, căci la volanul motocicletei în momentul stopării de către colaboratorii de poliție se afla P.Mînzat, dar nu inculpatul I.Cociu, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei. Instanțele corect au apreciat critic declarațiile inculpatului și a martorului P.Mînzat referitor la acest fapt, pe motiv că inculpatul urmărește scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, iar martorul, fiind în relații de rudenie cu inculpatul, este cointerestat să confirme poziția de apărare înaintată de către acesta. Totodată, Colegiul menționează că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 84 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre motivată și întemeiată, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Reșetilov Dorin în numele inculpatului Cociu Ivan împotriva sentinței Judecătoria Leova din 12 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 04 noiembrie 2013, în cauză penală în privința lui Cociu Ivan, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 martie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun